

ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ МЕДИЧНИМИ УСТАНОВАМИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Горбачова Ірина Володимирівна

кандидат економічних наук,

доцент кафедри управління та адміністрування,

Житомирський інститут Приватного акціонерного товариства

«Вищий навчальний заклад

«Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Вакулюк Анастасія Ігорівна

магістр,

Житомирський інститут Приватного акціонерного товариства

«Вищий навчальний заклад

«Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Актуальність теми оптимізації управління медичними установами в контексті реформування системи охорони здоров'я визначається рядом факторів. По-перше, сучасні виклики в галузі охорони здоров'я, такі як зростання населення, зміни в структурі хвороб, та розширення медичних технологій, потребують ефективного управління медичними закладами для забезпечення якісної та доступної медичної допомоги.

По-друге, реформування системи охорони здоров'я в багатьох країнах спрямоване на забезпечення фінансової стійкості та підвищення ефективності медичних закладів. Оптимізація управління стає ключовим елементом цих реформ, оскільки вона спрямована на зниження витрат та підвищення результативності в наданні медичних послуг.

По-третє, в умовах постійних змін в медичній сфері, таких як нові вимоги щодо якості та безпеки пацієнтів, необхідно постійно адаптувати стратегії управління медичними закладами. Це означає впровадження інноваційних методів управління, використання сучасних інформаційних технологій та постійне підвищення кваліфікації медичного персоналу.

Зрештою, забезпечення доступності та якості медичних послуг для всього населення є однією з основних мет реформування системи охорони здоров'я. Оптимізація управління медичними установами може сприяти досягненню цієї мети шляхом ефективного розподілу ресурсів та забезпечення раціонального використання медичної інфраструктури.

Наразі в Україні проблеми у сфері оптимізації управління медичними установами залишаються актуальними. Однією з основних проблем є недостатня ефективність управління великими медичними закладами, яка

веде до нераціонального використання ресурсів та недосягнення максимального результату в наданні медичної допомоги.

Додатковою проблемою є відсутність чіткого механізму моніторингу та оцінки якості наданих медичних послуг, що ускладнює виявлення та вирішення проблем в роботі медичних установ.

Також важливим аспектом є недостатня транспарентність управління медичними закладами, яка призводить до виникнення корупційних схем та недовіри до системи охорони здоров'я серед населення.

Необхідно також звернути увагу на недостатню фінансову підтримку медичних установ, що ускладнює їхню роботу та впливає на якість медичного обслуговування.

У цілому, проблеми оптимізації управління медичними установами в Україні залишаються серйозними та потребують системних заходів з вдосконалення управлінської практики та забезпечення якості медичної допомоги.

Міжнародні практики державного управління медичними установами відображають широкий спектр підходів і стратегій, що використовуються різними країнами для забезпечення ефективності, якості та доступності медичної допомоги. Ці практики включають в себе елементи управління, такі як стратегічне планування, фінансове управління, контроль якості та надання послуг, регулювання та нагляд за медичними закладами, інноваційні підходи до управління персоналом та впровадження передових інформаційних технологій у сферу охорони здоров'я.

Україна має можливості використання міжнародних практик державного управління медичними установами для покращення своєї системи охорони здоров'я. Наприклад, залучення експертів з інших країн для обміну досвідом та консультування з питань управління медичними закладами може сприяти впровадженню кращих практик та стратегій. Крім того, аналіз і адаптація міжнародних моделей управління може допомогти вирішенню конкретних проблем української системи охорони здоров'я, таких як недостатня ефективність управління, недостатність фінансових ресурсів та прозорість у державному управлінні.

Зокрема, можливості використання міжнародних практик державного управління медичними установами в Україні включають в себе створення ефективної системи стратегічного планування та моніторингу, впровадження механізмів контролю якості та надання послуг, розвиток регуляторної політики, спрямованої на підвищення якості медичних послуг та забезпечення доступності до них, а також використання сучасних інформаційних технологій для підтримки управлінських процесів та забезпечення ефективного взаємозв'язку між різними рівнями управління в системі охорони здоров'я.

В контексті публічного управління медичними установами, міжнародні практики відображають здатність державних органів до

ефективного координації та управління системою охорони здоров'я з метою забезпечення максимального благополуччя громадян. Це включає в себе розробку та впровадження стратегічних планів розвитку охорони здоров'я, аналіз та оцінку результативності медичних закладів, регулювання ринку медичних послуг та контроль їх якості та доступності.

Публічне управління в медичній сфері також передбачає залучення громадськості до процесу прийняття рішень та формування політики в галузі охорони здоров'я. Це може здійснюватися через механізми громадського контролю, участь громадських організацій у процесах прийняття рішень, а також через створення механізмів звітування перед громадськістю з боку медичних установ та державних органів.

Україна може використовувати міжнародні практики публічного управління медичними установами для покращення прозорості, ефективності та якості своєї системи охорони здоров'я. Це передбачає розробку та впровадження ефективних механізмів моніторингу та контролю, підвищення рівня участі громадськості у процесах управління, а також створення системи публічного звітування та відкритості у діяльності медичних установ та державних органів.

Отже, оптимізація управління медичними установами є ключовим аспектом реформування системи охорони здоров'я. Вона спрямована на підвищення ефективності, якості та доступності медичної допомоги шляхом вдосконалення стратегічного планування, фінансового управління, контролю якості та надання послуг, а також використання інформаційних технологій.

Перспективи подальших досліджень включають розробку та впровадження нових інноваційних методів управління, вивчення впливу реформ на якість та ефективність медичної допомоги, а також аналіз міжнародного досвіду з метою адаптації найкращих практик до умов української системи охорони здоров'я.

Список використаних джерел:

1. Лебедев А.О. Науково-практичний підхід до формування стратегічного механізму державного управління охороною здоров'я. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. 2022. № 6(34). Р. 39–43.